

NÁZEV MATERIÁLU	Stanovisko SP ČR k návrhu Zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úpravou vybraných agend v působnosti Digitální a informační agentury
Č. J.	2026/51
DATUM ZPRACOVÁNÍ	29.7.2026
KONTAKTNÍ OSOBA	Anna Hroudová, Ondřej Ferdus
TELEFON	603 410 137
E-MAIL	ahroudova@spcr.cz; oferdus@spcr.cz

Svaz průmyslu a dopravy České republiky po projednání s členskou základnou k předloženému návrhu sděluje následující:

OBECNÉ PŘIPOMÍNKY

1. K návrhu zákona obecně

Svaz průmyslu a dopravy ČR (dále jen SP ČR) konstatuje, že ačkoli některá navržená ustanovení reagují na publikovanou judikaturu a přispívají ke zpřesnění právní úpravy, návrh obsahuje také řadu ustanovení, která mohou mít významné negativní dopady na fungování digitalizované veřejné správy.

Za problematická považujeme zejména ustanovení, která mohou narušit automatizované procesy stanovování lhůt v elektronických systémech spisových služeb a agendových informačních systémech, snižují právní jistotu nebo nereflktují technologický vývoj a související bezpečnostní rizika. Návrh současně neřeší některé dlouhodobě identifikované problémy ani rozpory s jinými právními předpisy, zejména v oblasti elektronického podepisování, využívání pečeti, autorizované konverze dokumentů a dlouhodobého uchovávání elektronických dokumentů.

S ohledem na uvedené skutečnosti SP ČR předkládá níže uvedené připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

2. K návrhu sdílené služby platebního portálu (Centrální platební uzel)

SP ČR podporuje vytvoření sdílené služby platebního portálu provozovaného Digitální a informační agenturou pro potřeby orgánů veřejné moci.

Současně doporučujeme, aby při dalším rozvoji této služby byl kladen důraz na zajištění plně integrovaného digitálního procesu, který umožní občanům a podnikatelům vyřídit celý správní úkon, včetně úhrady souvisejícího poplatku, v rámci jednoho uživatelského prostředí a s možností využití preferované bezhotovostní platební metody.

Odůvodnění:

Podporujeme vytvoření sdílené služby platebního portálu provozované DIA pro ostatní orgány veřejné moci. Její přínos spočívá nejen ve sjednocení technických řešení na straně veřejné správy, ale především ve zjednodušení interakce občanů a podnikatelů se státem.

V současnosti stát v řadě oblastí umožňuje podat žádost nebo provést správní úkon elektronicky. Úspěšná úhrada souvisejícího poplatku je však často podmínkou pro dokončení nebo další zpracování daného úkonu. Platba přitom zůstává odděleným krokem, který vyžaduje samostatné zadání bankovního převodu, práci s platebními údaji a následné ověřování úhrady. To prodlužuje celý proces, zvyšuje chybovost i administrativní náročnost na straně uživatelů i orgánů veřejné moci.

Domníváme se, že bezpečná, rychlá a jednoduchá digitální platba je nezbytnou součástí plně digitalizovaného procesu poskytování veřejných služeb. Občané i podnikatelé by měli mít při využívání digitálních služeb státu obdobnou uživatelskou zkušenost a svobodu volby platební metody, jaká je dnes běžným standardem v online službách soukromého sektoru.

Jednotný platební portál může významně přispět zejména ke:

- snížení administrativní zátěže spojené s úhradou plateb vůči státu,
- odstranění potřeby manuálního párování a ověřování plateb,
- vyššímu využívání digitálních služeb veřejné správy,
- jednotné a předvídatelné uživatelské zkušenosti napříč orgány veřejné správy,
- efektivnějšímu výběru správních poplatků a dalších plateb.

Zkušenosti ze států s rozvinutým eGovernmentem ukazují, že vysoká uživatelská spokojenost je spojena s možností přehledně spravovat závazky vůči státu na jednom místě a okamžitě je uhradit prostřednictvím preferované bezhotovostní platební metody. Centralizovaný platební portál proto nepředstavuje pouze technické řešení, ale významný nástroj pro zjednodušení komunikace občanů a podnikatelů se státem.

Cílem by mělo být umožnit uživateli vyřídit službu veřejné správy od začátku do konce v rámci jednoho digitálního procesu, včetně provedení platby, bez nutnosti přecházet do dalších systémů nebo vykonávat dodatečné administrativní úkony. Integrace plateb do digitálních služeb představuje jeden z klíčových předpokladů jejich skutečné jednoduchosti, uživatelské přívětivosti a efektivního fungování.

Tato připomínka je zásadní.

KONKRÉTNÍ PŘIPOMÍNKY

K části páté – změna zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy

1. K čl. V, bodům 54 a 57 (§ 6q odst. 3 a § 6t odst. 3)

Navrhujeme doplnit do § 6q odst. 3 a § 6t odst. 3 možnost alternativního podání žádosti prostřednictvím datové schránky Agentury, popřípadě elektronické podatelny Agentury, pokud poskytovatel cloud computingu nemá zřízenou datovou schránku, pro případy, kdy nebude možné využít elektronický formulář zpřístupněný dálkovým přístupem Agenturou.

Odůvodnění:

Podporujeme záměr zavést elektronický formulář zpřístupněný dálkovým přístupem Agenturou jako primární způsob podávání žádostí o zápis poskytovatele cloud computingu i žádostí o zápis nabídky cloud computingu do katalogu cloud computingu. Cílem navrhované změny je zefektivnění administrace podaných žádostí, omezení rizika chybějících či nesprávně vyplněných údajů a urychlení správního procesu, což považujeme za legitimní a žádoucí.

Současně se však domníváme, že právní úprava by měla zachovat alternativní možnost podat žádost prostřednictvím datové schránky Agentury, případně elektronické podatelny Agentury, pokud poskytovatel cloud computingu nemá zřízenou datovou schránku, a to pro případy, kdy nebude možné elektronický formulář využít.

Potřeba zachování alternativního způsobu podání vyplývá zejména z těchto praktických situací:

- ověřování oprávnění zahraničních poskytovatelů cloud computingu;
- kapacitní omezení příloh elektronického formuláře;
- dočasná nedostupnost elektronického formuláře z provozních či bezpečnostních důvodů.

Elektronický formulář by měl zůstat primárním způsobem podání, alternativní způsob však představuje nezbytnou procesní pojistku pro výjimečné situace.

Tato připomínka je zásadní.

2. K čl. V, bodu 40 (§ 6ha odst. 1 a 2)

Navrhujeme vypustit označení „**neveřejné sítě elektronických komunikací**“ v § 6ha odst. 1 a 2, případně jej nahradit technologicky a regulatorně neutrálním pojmem, který nebude zasahovat do pojmosloví zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích.

Odůvodnění:

Navrhované ustanovení zavádí pro účely zákona č. 365/2000 Sb. vlastní kategorii „neveřejných sítí elektronických komunikací“, jejíž vymezení je založeno na kritériích odlišných od zákona o elektronických komunikacích.

ZEK vymezuje veřejné sítě elektronických komunikací podle jejich skutečné funkce a využití. Naproti tomu navrhovaný § 6ha spojuje charakter sítě s administrativními kritérii, jako je její určení pro potřeby veřejné správy, připojení k centrálnímu místu služeb, schválení správcem centrálního místa služeb nebo způsob jejího pořízení prostřednictvím centrálního nákupu.

Vzniká tak nežádoucí dvojkolejnost, kdy tentýž pojem může být posuzován podle dvou odlišných právních režimů.

Problematické je rovněž ustanovení § 6ha odst. 2 písm. e), podle kterého mají být součástí KIVS sítě zajišťované prostřednictvím centrálního nákupu komunikační infrastruktury veřejné správy Ministerstvem vnitra. V praxi jsou přitom služby KIVS ve značné míře poskytovány podnikateli provozujícími veřejné komunikační sítě podle zákona o elektronických komunikacích. Není proto zřejmé, zda by část veřejné komunikační sítě měla být nově považována za síť neveřejnou.

Návrh současně neřeší, jaký právní režim se bude na takovou infrastrukturu vztahovat.

Nejasnost může mít významné praktické dopady například v oblasti výstavby sítí elektronických komunikací, čerpání dotačních prostředků nebo uplatnění zvláštních práv podle stavebních a souvisejících právních předpisů.

Současně upozorňujeme, že definice uvedená v § 6ha odst. 2 není založena na objektivních technických charakteristikách infrastruktury, ale na administrativních a procesních kritériích. Z textu návrhu navíc není zřejmé, zda podmínky uvedené v § 6ha odst. 2 musí být splněny kumulativně.

Přestože důvodová zpráva uvádí, že cílem navrhované úpravy je oddělení síťové vrstvy KIVS od integrační a aplikační vrstvy centrálního místa služeb, tohoto cíle lze dosáhnout i bez zavádění nové právní kategorie „neveřejných sítí elektronických komunikací“.

Tato připomínka je zásadní.

K části sedmé – změna zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů

1. K čl. VII, § 17 odst. 3 písm. b

Navrhujeme zachovat stávající právní úpravu, podle níž je orgánu veřejné moci doručeno vložním datové zprávy do jeho datové schránky.

Alternativně navrhuje doplnit metadata datové zprávy o atribut jednoznačně definující, zda držitel datové schránky typu orgánu veřejné moci v daném řízení vystupuje v postavení orgánu veřejné moci nebo v jiném postavení.

Odůvodnění:

Navržená změna představuje zásadní odklon od dosavadního způsobu doručování orgánům veřejné moci a může vyvolat značné množství sporů o okamžik doručení dokumentu.

Současně nejsou vytvořeny technické podmínky pro automatizované rozlišení procesního postavení adresáta. Elektronické spisové služby orgánů veřejné moci musí být v souladu s Národním standardem pro elektronické systémy spisové služby, který předpokládá automatizované zpracování datových zpráv. Ve většině případů jsou proto datové zprávy doručovány již okamžikem jejich vložení do datové schránky.

Navržené řešení nepřinese faktickou změnu fungování systému, naopak vytvoří další administrativní zátěž a naruší existující automatizované procesy navázané na okamžik doručení.

Tato připomínka je zásadní.

2. K čl. VII, § 17 odst. 4

Navrhujeme zachovat stávající právní úpravu, podle níž je orgánu veřejné moci doručeno vložním datové zprávy do jeho datové schránky.

Odůvodnění:

Informační systém datových schránek v současnosti nedisponuje prostředky umožňujícími rozlišit formu přihlášení uživatele ve vazbě na procesní postavení orgánu veřejné moci, zejména při využívání elektronických spisových služeb.

V důsledku toho nebude možné automatizovaně určovat okamžik doručení ani správně stanovovat běh procesních lhůt. Navržené řešení tak vytváří významné riziko právních sporů a současně zvyšuje administrativní náročnost na straně všech původců dokumentů.

Tato připomínka je zásadní.

3. K čl. VII, § 18 odst. 2

Navrhujeme vyloučit použití fikce podpisu alespoň v případech, kdy je prostřednictvím datové zprávy odesílána veřejná listina, která musí být podle platných právních předpisů opatřena kvalifikovaným elektronickým podpisem.

Alternativně navrhujeme zcela vyloučit možnost využití fikce podpisu u dokumentů vytvářených orgány veřejné moci.

Odůvodnění:

Současná právní úprava dlouhodobě umožňuje aplikaci fikce podpisu u úkonů orgánů veřejné moci, což v praxi vyvolává interpretační problémy.

Zejména u veřejných listin vzniká rozpor s požadavky jiných právních předpisů, které stanovují povinnost opatřit dokument kvalifikovaným elektronickým podpisem.

Navržené řešení by proto přispělo k odstranění těchto rozporů a zvýšení právní jistoty při elektronickém právním jednání.

Tato připomínka je zásadní.

4. K čl. VII, § 20 odst. 4 až 8

Navrhujeme zachovat dosavadní systém, podle něhož jsou technické parametry doby uložení datových zpráv, kapacity datových schránek a dalších technických podmínek stanoveny prováděcím právním předpisem.

Odůvodnění:

Navržená úprava přesouvá stanovení těchto parametrů pouze na jejich zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Takový postup významně snižuje právní jistotu adresátů právní úpravy, neboť umožňuje faktickou změnu podmínek bez předvídatelného legislativního procesu.

Adresáti se tak nebudou moci na změny dostatečně připravit. V krajním případě může dojít například ke zkrácení doby uložení datových zpráv bez přechodného období, což může mít závažné dopady na fyzické i právnické osoby.

Z tohoto důvodu považujeme za nezbytné zachovat úpravu těchto parametrů prováděcím právním předpisem.

Tato připomínka je zásadní.

5. K čl. VII, § 24 odst. 4 – částečná autorizovaná konverze

Navrhujeme zpřesnit definici „technických důvodů bránících úplnému převedení“ dokumentu.

Současně navrhujeme:

- doplnit skutkovou podstatu přestupku za nedodržení povinností podle § 24 odst. 4,
- zakotvit povinnost, aby při částečné autorizované konverzi byla vždy součástí výstupu první strana původního dokumentu obsahující identifikaci původce a základní identifikační údaje dokumentu umožňující následnou kontrolu.

Odůvodnění:

Navrhovaný institut částečné autorizované konverze může vést k obcházení zákonných podmínek, které dnes vylučují provedení autorizované konverze.

Pokud nebude možné zpětně ověřit vztah mezi výstupem konverze a původním dokumentem, vzniká významné riziko vzniku kolizních dokumentů a nebude možné prokázat případné pochybení při provedení konverze.

Navržené doplnění zvyšuje právní jistotu, posiluje kontrolovatelnost procesu autorizované konverze a omezuje možnost zneužití tohoto institutu.

Tato připomínka je zásadní.

6. K čl. VII, § 24 odst. 4 – reakce na technologický vývoj

Navrhujeme rozšířit výluky z autorizované konverze o dokumenty opatřené elektronickými podpisy využívajícími již prolomené nebo kryptograficky nedostatečné hashovací funkce (zejména MD5 a SHA-1), pokud nebyla jejich dlouhodobá důvěryhodnost zajištěna prostřednictvím odpovídajících validačních mechanismů.

Současně doporučujeme zvážit legislativní zakotvení institutu důvěryhodné digitální repliky pro dlouhodobě uchovávané elektronické dokumenty.

Odůvodnění:

Návrh nereflexuje technologický vývoj ani známá bezpečnostní rizika související se zastaralými kryptografickými algoritmy.

Existuje reálné riziko, že prostřednictvím autorizované konverze budou legalizovány dokumenty, jejichž důvěryhodnost již nelze z kryptografického hlediska garantovat.

Zohlednění tohoto vývoje je nezbytné pro zachování důvěry v elektronické dokumenty i celý systém autorizované konverze.

Tato připomínka je zásadní.

7. K čl. VII, § 25 odst. 3 písm. k)

Navrhujeme navržené ustanovení vypustit.

Odůvodnění:

Navržené ustanovení ukládá povinnost zaznamenávat další údaje nezbytné pro zachování právních účinků nebo povahy dokumentu, aniž by bylo dostatečně určeno, jaké údaje mají být evidovány a kdo je bude určovat. Takto formulovanou povinnost nelze v praxi spolehlivě realizovat.

Osoby provádějící autorizovanou konverzi nemohou vzhledem k rozsahu a častým změnám procesních předpisů objektivně posoudit všechny právní požadavky jednotlivých typů dokumentů. Problém je ještě výraznější u automatizované autorizované konverze, kde takové posouzení není technicky proveditelné.

Navržené ustanovení proto vytváří značnou právní nejistotu a v praxi bude jen obtížně aplikovatelné.

Tato připomínka je zásadní.

8. K čl. VII, § 26 odst. 2 písm. d)

Navrhujeme upravit obsah evidence autorizovaných konverzí následovně:

- evidovat primární identifikátor nebo číslo jednacích vstupních dokumentů namísto jeho obecného označení,
- evidovat datum podpisu dokumentu, je-li zjistitelné,
- doplnit evidenci o důvod provedení částečné autorizované konverze,
- doplnit evidenci o označení osoby, která o částečnou autorizovanou konverzi požádala.

Odůvodnění:

S ohledem na zavedení institutu částečné autorizované konverze je nezbytné zajistit jednoznačnou identifikaci původního dokumentu i důvodů, které vedly k provedení pouze částečné konverze.

Současně považujeme za vhodnější evidovat datum podpisu dokumentu, které lze jednoznačně určit z použitého kvalifikovaného certifikátu, než datum jeho sepsání.

Navržené doplnění významně zlepší dohledatelnost a kontrolovatelnost jednotlivých konverzí.

Tato připomínka je zásadní.

K části jedenácté – změna zákona č. 340/2015 Sb., o registru smluv

1. K čl. XI – zvýšení limitu pro povinné uveřejňování smluv

Navrhujeme zvýšit hranici hodnoty smluv podléhajících povinnému uveřejnění v registru smluv ze současných 50 000 Kč bez DPH na **100 000 Kč bez DPH**.

Odůvodnění:

Současná hranice byla stanovena v době přijetí zákona o registru smluv a od té doby nedoznala žádné změny, přestože v mezidobí došlo k významnému růstu cenové hladiny i administrativních nákladů.

V praxi jsou dnes do registru smluv zveřejňovány desetitisíce smluv s nízkou hodnotou, jejichž zveřejnění nepřináší odpovídající přidanou hodnotu z hlediska transparentnosti veřejné správy, avšak představuje významnou administrativní zátěž jak pro veřejné instituce, tak pro jejich smluvní partnery.

Navrhované zvýšení limitu na 100 000 Kč bez DPH zachovává transparentnost u ekonomicky významnějších smluv, současně však přispěje ke snížení administrativních nákladů a odstranění povinnosti zveřejňovat velké množství smluv s minimálním společenským přínosem.

Navržená hranice zároveň lépe odpovídá současným ekonomickým podmínkám.

Tato připomínka je zásadní.

2. K čl. XI – doba zveřejnění smluv v registru smluv

Navrhujeme zavést maximální dobu zveřejnění smluv v registru smluv, po jejímž uplynutí budou smlouvy z veřejného zobrazení odstraněny.

Odůvodnění:

Současná právní úprava předpokládá fakticky neomezené zveřejnění smluv v registru smluv.

Takto dlouhé zveřejnění však není vždy nezbytné pro naplnění účelu zákona o registru smluv, kterým je zajištění transparentnosti při nakládání s veřejnými prostředky.

Naopak může představovat významnou administrativní i právní zátěž pro smluvní strany, zejména pokud jde o dlouhodobé zveřejňování obchodně citlivých údajů nebo údajů, jejichž význam s odstupem času zaniká.

Stanovení přiměřené maximální doby zveřejnění by lépe vyvažovalo princip transparentnosti s principem přiměřenosti a právní jistoty.

Současně by bylo vhodné stanovit jednoznačný mechanismus, jak bude po uplynutí této doby se zveřejněnými smlouvami nakládáno.

Tato připomínka je zásadní.

K části dvanácté – změna zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce

1. K čl. XII, § 5

Navrhujeme ponechat § 5 zákona v jeho stávajícím znění.

Odůvodnění:

Navržené znění § 5 zachovává stávající koncepci používání kvalifikovaného elektronického podpisu veřejnoprávními podepisujícími. Tato koncepce je však následně oslabena navrhovaným zněním § 6 odst. 3, které připouští použití nižší úrovně elektronického podpisu.

Vzniká tak vzájemný rozpor mezi jednotlivými ustanoveními zákona a dochází ke snížení právní jistoty při jejich aplikaci.

Z tohoto důvodu navrhujeme zachovat dosavadní právní úpravu.

Tato připomínka je zásadní.

2. K čl. XII, § 6 odst. 1

Navrhujeme přehodnotit navržené znění § 6 odst. 1 tak, aby bylo zachováno jednotné pojetí požadavků na elektronické podepisování a nedocházelo k rozdílným požadavkům na jednotlivé skupiny podepisujících.

Odůvodnění:

Navržená úprava fakticky ukládá fyzickým osobám, podnikajícím fyzickým osobám i právnickým osobám povinnost využívat výhradně uznávaný elektronický podpis při jednání vůči veřejnoprávními podepisujícím.

Sama o sobě je tato úprava z hlediska právní jistoty akceptovatelná, avšak ve spojení s navrhovaným § 6 odst. 3 vzniká výrazná nerovnováha. Zatímco soukromé subjekty musí používat vyšší standard elektronického podpisu, veřejnoprávní podepisující by nově mohli využívat i nižší úroveň zabezpečení.

Takové řešení nepovažujeme za systémově odůvodněné.

Tato připomínka je zásadní.

3. K čl. XII, § 6 odst. 3 zákona č. 297/2016 Sb.

Navrhujeme upravit navržené znění § 6 odst. 3 následovně:

„(3) K podepisování elektronickým podpisem, podepisuje-li se elektronický dokument, kterým právně jedná veřejnoprávní podepisující v soukromoprávním styku, lze použít pouze uznávaný elektronický podpis.“

Odůvodnění:

Navržené znění představuje významné snížení požadavků na úroveň elektronického podpisu veřejnoprávních subjektů, a to dokonce pod úroveň požadavků kladených na úkony činěné vůči nim ze strany fyzických a právnických osob.

Použití pouhého zaručeného elektronického podpisu, který nemusí být založen na kvalifikovaném certifikátu vydaném kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru, neposkytuje dostatečnou míru právní jistoty pro soukromoprávní vztahy, ve kterých veřejnoprávní subjekt vystupuje.

Za přiměřené považujeme zachovat alespoň požadavek na použití uznávaného elektronického podpisu, který představuje obecně akceptovaný standard důvěryhodnosti elektronického právního jednání a současně nepředstavuje nepřiměřenou administrativní ani technickou zátěž.

Současně navrhujeme výslovně doplnit, že se toto pravidlo vztahuje pouze na soukromoprávní styk, neboť důvodová zpráva tento záměr výslovně uvádí, avšak text navrženého ustanovení jej neobsahuje.

Tato připomínka je zásadní.

4. K čl. XII, § 13a)

Navrhujeme neumožnit bezplatné využití osobního kvalifikovaného podpisového certifikátu při podepisování dokumentů veřejnoprávních podepisujících.

Alternativně navrhujeme stanovit povinnost opatřit takto podepsané dokumenty kvalifikovanou elektronickou pečetí veřejnoprávního podepisujícího.

Odůvodnění:

Navržená úprava oslabuje kontrolní mechanismy veřejnoprávních podepisujících nad vydanými podpisovými certifikáty. V případě využívání osobních certifikátů z peněženky ztrácí veřejnoprávní podepisující možnost efektivně spravovat a případně revokovat používané certifikáty.

Současně dochází k oslabení vazby mezi konkrétní fyzickou osobou a institucí, jejímž jménem jedná. To může vést ke vzniku kolizních dokumentů a komplikuje prokazování jejich původu.

Navrhovaná změna bude mít rovněž významné technické dopady na elektronické spisové služby, které budou muset integrovat nové zdroje certifikátů a externí podpisové aplikace.

Tato připomínka je zásadní.

5. K čl. XII, § 13a odst. 5

Navrhujeme upravit navržené ustanovení tak, aby namísto uvádění čísla a druhu identifikačního dokladu v kvalifikovaném certifikátu byla na žádost fyzické osoby evidována v Registru obyvatel informace o sériovém čísle, vydavateli a době platnosti kvalifikovaného certifikátu.

Odůvodnění:

Uvádění údajů o identifikačním dokladu přímo v kvalifikovaném certifikátu považujeme za nesystémové a duplicitní. Tyto údaje neslouží primárnímu účelu kvalifikovaného certifikátu a jejich zpracování může vyvolávat otázky z pohledu ochrany osobních údajů.

Evidence kvalifikovaného certifikátu v Registru obyvatel představuje systémovější a bezpečnější řešení, které zároveň umožňuje splnit požadavky na elektronické ověření podpisu bez vytváření nadbytečných údajů v samotném certifikátu.

Tato připomínka je zásadní.

K části třinácté – změna zákona č. 250/2017 Sb., o elektronické identifikaci

1. K čl. XIII

Navrhujeme upravit návrh zákona tak, aby bylo jednoznačně stanoveno, jakým způsobem budou údaje o kvalifikovaných certifikátech vedeny a zpřístupňovány prostřednictvím informačních systémů veřejné správy a aby byla zajištěna jejich dlouhodobá interoperabilita s ostatními systémy elektronické identifikace a služeb vytvářejících důvěru.

Odůvodnění:

Navrhovaná právní úprava předpokládá rozšíření využívání údajů o kvalifikovaných certifikátech, aniž by dostatečně řešila jejich správu, aktualizaci a využití jednotlivými informačními systémy veřejné správy.

V praxi může docházet k rozdílným implementacím jednotlivých systémů, což by vedlo ke snížení interoperability a zvýšení nákladů na implementaci i následný provoz.

Z tohoto důvodu považujeme za vhodné právní úpravu v tomto směru zpřesnit a zajistit jednotný postup všech dotčených subjektů.

Tato připomínka je zásadní.

K části čtrnácté – změna zákona č. 12/2020 Sb., o právu na digitální služby

1. K čl. XIV – terminologie platebního portálu

Navrhujeme sjednotit terminologii používanou v návrhu zákona tak, aby odpovídala terminologii používané v ostatních právních předpisech upravujících digitální služby veřejné správy.

Odůvodnění:

Návrh zákona používá v souvislosti s novou sdílenou službou různé pojmy pro označení platebního řešení. Z hlediska právní jistoty i budoucí implementace považujeme za vhodné používat jednotné označení napříč celým právním řádem i prováděcími předpisy.

Jednotná terminologie usnadní výklad právní úpravy, omezí riziko rozdílných interpretací a přispěje k jednotné implementaci v informačních systémech veřejné správy.

Tato připomínka je zásadní.